

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 553/2017
14.06.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика у вези чланова 61. и 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Снежане Богдановић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници 1К.319/15 од 01.12.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 309/17 од 20.03.2017. године, у седници већа одржаној дана 14.06.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Снежане Богдановић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници 1К.319/15 од 01.12.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 309/17 од 20.03.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници 1К.319/15 од 01.12.2016. године, између осталих, окривљени АА је оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези чланова 61. и 33. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 2 (две) године. Окривљени је ослобођен обавезе плаћања суду трошкова кривичног поступка и паушала, док ће о трошковима браниоца по службеној дужности суд одлучити посебним решењем. Оштећени су упућени да своје имовинскоправне захтеве остваре у парници.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 309/17 од 20.03.2017. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Лозници, преиначена је пресуда Основног суда у Лозници 1К.319/15 од 01.12.2016. године у делу одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног АА, тако што је Апелациони суд у Новом Саду овог окривљеног за продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези чланова 61. и 33. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 2

(два) месеца, док су жалбе бранилаца окривљених АА и ББ одбијене као неосноване и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац по службеној дужности окривљеног АА - адвокат Снежана Богдановић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине правноснажне пресуде Основног суда у Лозници 1К.319/15 од 01.12.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 309/17 од 20.03.2017. године и утврди да је повређен закон на штету окривљеног АА.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Снежане Богдановић, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законуку.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбама члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП пак одређено је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка, решењем поставља јавни тужилац или председник суда. Наведеним одредбама, по ставу Врховног касационог суда, јасно је опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, већ и до када мора имати браниоца који му је постављен по службеној дужности.

У конкретном случају, подносилац захтева адвокат Снежана Богдановић је решењем Основног јавног тужиоца у Лозници А.бр.92/14 КТ.бр.576/13, 995/13, 1019/13, 907/13, 919/13 од 28.02.2014. године, на основу члана 74. тачка 2) ЗКП, постављена за браниоца по службеној дужности окривљеном АА у поступку који се против окривљеног водио због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ и др, за које је прописана казна затвора у трајању од 1 до 8 година. Одбрана по службеној дужности, у смислу одредбе члана 74. тачка 2) ЗКП, могућа је за цео ток кривичног поступка и то од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка.

Како је у конкретном случају кривични поступак према окривљеном АА у предмету Основног суда у Лозници 1К.319/15 правноснажно окончан доношењем

пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 309/17 од 20.03.2017. године, те како је након правноснажног окончања тог кривичног поступка захтев за заштиту законитости поднела адвокат Снежана Богдановић, која је окривљеном у том поступку била постављена за браниоца по службеној дужности, то овај бранилац (из члана 76. ЗКП), имајући у виду напред цитиране законске одредбе, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости након правноснажно окончаног поступка, па је предметни захтев стога недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. ЗКП одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић